

[Hans Toft.]

Jeg må dertil sige endnu en ting til finansministeren, når han taler om provenuet.

Man kan jo altid tale om provenutab i forbindelse med afskrivningsregler, men også på dette område må jeg sige, at det var ikke netop dette argument, jeg havde forventet fra en liberal finansminister. Må vi ikke snart til at vende hele argumentationen om, således at vi siger, at det erhvervsliv, som har været udsat for en lovgivning her i folketinget, som ikke har været venlig, nu trænger til at få noget støtte, så de selv kan tage flere initiativer til at gavne beskæftigelsen. Det må være folketinget, der lægger grundlaget for, at erhvervene kan få rimelige vilkår at trives under.

Man kan ikke tale alene om provenumæssigt tab. Prøv at vende det om og sig i stedet: det provenumæssige tab, som staten umiddelbart får, vendes det ikke til en øget beskæftigelse, en øget produktion og også en øget eksport, således at det tjener sig ind?

Nu har finansministeren afvist dette konkrete område. Derfor skal jeg også til sidst spørge finansministeren: gælder denne afvisning også forbedrede afskrivningsregler på andre områder generelt?

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg er naturligvis ikke enig med hr. Hans Toft, når han siger, at der ikke er sket noget med hensyn til at forsøge at forbedre erhvervslivets vilkår. Denne regering foreslog straks efter sin tiltræden, at man i stedet for dyrtidsportionerne gav en udbetaling, som skulle holde omkostningerne nede. Det blev ikke gennemført som bekendt. Det, der blev gennemført, var en omkostningsdæmpende ydelse, som blev tilstillet også erhvervslivet.

Dertil kommer, at der jo senest er gennemført en skattereform, som jeg også har forventninger om vil få gunstige afsmittende virkninger med hensyn til at begrænse omkostningsudviklingen her i landet. Derfor er jeg altså uenig i den betragtning.

Vi har som sagt ikke ønsket om at ændre den gældende nedtrapning. Jeg er måske ikke i stand til på samme lette måde at tage de provenumæssige virkninger på statens budget, for det er klart, at når man på den ene side bruger betydelige beløb på skattelettelser, så er man nødt til at se på sammen-

hængen i statens budget. Jeg ved ikke, om hr. Hans Toft har tænkt sig, at der skulle gennemføres andre foranstaltninger, der skulle give andre indtægter, for at få denne sammenhæng i statens budget. Det er ganske enkelt og let fra de enkelte medlemmers side at komme og foreslå foranstaltninger, som nedsætter statens provenu uden hensyn til, hvordan statens budget som helhed kommer til at hænge sammen, og ud fra disse betragtninger må jeg sige, at der ikke i øjeblikket er muligheder eller plads for at gennemføre ændringer, der giver betydelige provenumæssige forskydninger på statens budget.

Hans Toft (KF):

Jeg må endnu en gang sige til finansministeren, at det, jeg talte om, var afskrivningsreglerne, og jeg gerne vil citere endnu en gang for finansministeren, hvad han sagde til mig i sin besvarelse den 8. januar i år (det er i Folketingstidende 1973-74 sp. 136):

„Regeringen tilstræber en samlet løsning af de økonomiske problemer, og det er min opfattelse, at reglerne om kontraktnedskrivning — ligesom afskrivningsreglerne i det hele taget — hører med til disse problemer og derfor bør løses i sammenhæng hermed.“

Det, jeg sagde, var, at der intet var sket på dette område; jeg har i hvert fald ikke her i folketinget set noget forslag fra finansministeren på dette område. Men når finansministeren selv drager andre ting ind i det, så vil jeg gerne tilføje, at erhvervslivet også har mærket øgede selskabsskatter, prislov og tvungen opsparing i denne regerings tid, men det har jeg ikke draget ind i det, og det mener jeg heller ikke hører med i sammenhæng med specielt afskrivningsreglerne.

Til finansministerens bemærkning om provenuet vil jeg også gerne sige, at hvis man kunne øge erhvervslivets investeringer og beskæftigelsen ved at gennemføre foranstaltninger, der var til gavn for erhvervslivet, så kunne man måske også se på nogle andre tal, nemlig arbejdsløshedstallene. Arbejdsløshed er en menneskelig ulykke for de mennesker, der bliver ramt af den, men den koster så sandelig også det offentlige, staten, 300 mill. kr. pr. arbejdsløshedsprocent, så derfor vil jeg bede regeringen overveje det yderligere en gang.